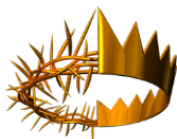

**ЩО ТАКЕ
«ОБІЦЯНІ
ПРИНОШЕННЯ»?**

**ВІДДІЛ
УПРАВЛІННЯ
РЕСУРСАМИ**

ЩО ТАКЕ «ОБИЦЯНІ ПРИНОШЕННЯ»?

Це система пожертвувань згідно з якою людина приймає рішення поклонятися Богу через свої пожертвування, регулярно та систематично, крім десятини, жертвуючи заздалегідь визначений відсоток від будь-якого доходу. Це прояв віри, який веде до глибшої довіри та ще більшої залежності від Нього.

МЕТА

«Система десятини і дарів мала на меті закарбувати у свідомості людей велику істину про те, що саме Бог — Джерело всіх благословень, яким користується Його творіння; людина ж повинна виявляти Йому вдячність за добрі дари Божого Провидіння» (*Патріархи і пророки*. С. 506.3).

КОНЦЕПЦІЯ ПРОПОРЦІЙНОСТІ ОБИЦЯНИХ ПРИНОШЕНЬ

«А хіба в наш час Божий народ мав би жертвувати менше? Принцип, закладений Христом, полягає в тому, щоб приносити пожертвування Богові відповідно до отриманого світла і переваг. «Від кожного, кому багато дано, багато вимагається» (Лука 12:48). Спаситель, посилаючи Своїх учнів у світ, сказав: «Ви даром отримали, даром і давайте» (Матв.10:8). Оскільки кількість отриманих нами благословень і привілеїв збільшується, — тим більше, що ми маємо перед собою незрівнянну жертву прославленого

Божого Сина, — чи ж не повинна наша вдячність знайти своє виявлення у щедріших дарах, аби вістка про спасіння могла стати доступною іншим людям? Справа євангелізації, набуваючи дедалі більшого розмаху, потребує значно більше коштів, аніж у давнину, тому закон про десятину і пожертвування набуває набагато більшого значення сьогодні, аніж за часів стародавнього Ізраїлю...» (*Патріархи і пророки*. С. 509.4).

Відповідно до 1 Кор. 16:2 наше пожертвування має бути:

– «... те, що може дати...» (переклад УБТ).

– «... згідно з тим, як ведеться йому...» (переклад Огієнка).

– Хто має більший дохід, той повинен жертвувати більше.

– Хто має менший дохід, той жертвує менше.

– Хто не має доходу, той не жертвує нічого.

«... Хто сіє скупю, той скупю і жатиме, а хто сіє щедру, той щедру і погне», 2 Кор. 9:6.

«Кожен по змозі прийде зі своїм даром, відповідно до благословення Господа, свого Бога, яке Він дав йому», Втор. 16:17.

ОБИЦЯНІ ПРИНОШЕННЯ: ЯК ДЛЯ БАГАТИХ, ТАК І ДЛЯ БІДНИХ

«Згідно з біблійною системою [обіцянних] десятин і пожертвувань, суми, які сплачують різні особи, звісно що значно відрізняться, оскільки вони пропорційні доходу. ... Однак, не велич дару робить пожертвування прийнятним для Бога, а мотив у серці, дух вдячності й любові, які він

виражає. Нехай бідні не вважають, що їхні дари настільки малі, що не варті уваги. Нехай вони дають відповідно до своїх можливостей і відчують, що вони слуги Божі, і що Він прийме їхні пожертвування» (*Поради з управління ресурсами*. С. 73.3).

НІ ВНУТРІШНІ, НІ ЗОВНІШНІ ФАКТОРИ НЕ МОЖУТЬ СЛУГУВАТИ МОТИВОМ ДЛЯ ОБІЦЯНИХ ПРИНОШЕНЬ

«Рішення про повернення десятини й пожертвувань не приймається спонтанно. Бог дав нам чіткі вказівки щодо цього. Він визначив десятину й пожертвування як наш обов'язок. І Господь бажає, щоб ми жертвували регулярно й систематично... Нехай кожен регулярно перевіряє свій дохід, який є благословенням від Бога, і відкладає десятину як святиню Господню... Після відділення десятини відкладіть дари й пожертвування, "те, що можете дати"». «Рев'ю енд геральд», 9 травня 1893 р. (*Поради з управління ресурсами*. С. 80.3).

БОГ МАЄ БУТИ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ

«Господь не лише пред'являє право на десятину як на Свою власність, але Він також говорить нам, як її слід зберігати для Нього. Він каже: «Шануй Господа від свого маєтку і з первоплодів усіх своїх прибутків». Цей вірш не вчить, що ми повинні витратити свої кошти на себе і приносити Господу залишок...

Ми не повинні присвячувати Йому те, що залишається від нашого доходу після задоволення усіх наших реальних або уявних потреб. Перш ніж використати

будь-які кошти, ми повинні відділити те, що Бог визначив як Своє» (*Поради з управління ресурсами. С. 81.1, 2*).

ПРИНЦИПИ ОБІЦЯНИХ ПРИНОШЕНЬ

1. Бог – перший, хто дав.
 - а) Що перше: благословення чи пожертвування?
 - б) Я жертвую не для того, щоб отримати благословення, а тому, що я вже отримав благословення.
 - с) Це важлива відмінність між теологією пожертвування і теологією процвітання.
2. Пожертвування мають бути пропорційними доходу.
 - а) Чим більший дохід, тим більше пожертвування.
 - б) Чим менший дохід, тим менше пожертвування.
 - в) Немає доходу, немає пожертвування.
3. Бог має бути на першому місці.
 - а) Матвія 6:33: «Шукайте перш за все...».
 - б) Первоплоди.
 - с) Десятина і пожертвування нерозривно пов'язані.
4. Будь-який дохід має спонукати до жертвування певного відсотку.
 - а) Не лише тоді, коли існує якась очевидна необхідність.
 - б) Не в результаті емоційного або спонтанного рішення.
 - в) Не лише для актуальних проєктів.
 - г) Але щоразу, коли отримуємо дохід.
5. Частка має зростати.

- а) Відрізнятися від десятини.
- б) «Просимо вас, брати, аби ви в цьому все більше зростали», 1 Сол.4:10.

ЧИ ПОТРІБНО ДАВАТИ ОБІЦЯНІ ПРИНОШЕННЯ ЩОРАЗУ, КОЛИ Я ПОВЕРТАЮ ДЕСЯТИНУ?

«Рішення про повернення десятини й пожертвувань не приймається спонтанно. Бог дав нам чіткі вказівки щодо цього. Він визначив десятину й пожертвування як наш обов'язок. І Господь бажає, щоб ми жертвували регулярно й систематично ...» (Еллен Уайт. *Поради з управління ресурсами*. С. 80, 81).

«...Нехай кожен регулярно перевіряє свій дохід, який є благословенням від Бога, і [1] відкладає десятину як святиню Господню... Після відділення десятини [2] відкладіть дари й пожертвування, "те, що можете дати"» (Еллен Уайт. *Поради з управління ресурсами*. С. 81).

ЩО НЕ ПОВИННО ЗУМОВЛЮВАТИ МОЄ РІШЕННЯ ЖЕРТВУВАТИ?

- «Рішення про повернення десятини й пожертвувань не приймається спонтанно» (Еллен Уайт. *Поради з управління ресурсами*. С. 80).
- Не залежить від мого бажання, волевиявлення або почуттів.
- Не залежить від цікавих або навіть актуальних проєктів.

ЩО ПОВИННО ЗУМОВЛЮВАТИ МОЄ РІШЕННЯ ЖЕРТВУВАТИ?

- Благословення: щоразу, коли я отримую благословення, я повинен повертати десятину і давати пожертвування.

- Принцип, а не почуття.

«...Нехай кожен регулярно перевіряє свій дохід, який є благословенням від Бога ...» (Еллен Уайт. *Поради з управління ресурсами*. С. 81).

РЕГУЛЯРНІСТЬ

«... Справа доброчинності більше б не залежала від ненадійних і спонтанних дарів, і не зазнавала змін відповідно до мінливих людських почуттів. Божі права віталися б, а Його справа вважалася такою, що справедливо заслуговує на частину коштів, що довірені нам» (*Поради з управління ресурсами*. С. 199.3).

У ПИТАННІ ОБІЦЯНИХ ПРИНОШЕНЬ НЕОБХІДНИЙ РІСТ

«Дехто, будучи бідними, щедро діляться тим малим, що мають. Проте, коли вони набувають майна, стають скнарими. Причина того, чому в них так мало віри, полягає в тому, що вони не продовжують рухатися вперед одночасно зі своїм процвітанням, і дають на справу Божу так, ніби це жертва для них» (*Поради з управління ресурсами*. С. 222).

ВІДСОТОК ОБІЦЯНИХ ПРИНОШЕНЬ МОЖНА ЗБІЛЬШИТИ

«Наскільки ж більше кожний вірний управитель прагнути збільшити частку дарів, які будуть покладені в Господню скарбницю, а ніж зменшити свої пожертвування

на одну йоту або цятку. ... Ті, хто отримали Його благодать, хто споглядають Голгофський хрест, не сумніватимуться щодо відсотку, який потрібно пожертвувати, але відчують, що навіть найбагатше пожертвування надто мізерне, надто непропорційне великому дару єдинородного Сина безмежного Бога. ...» (*Поради з управління ресурсами. С. 200*).